

Nr 214.

Av herr **Vahlstedt**, om avslag å viss del av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till understödjande av idrotten.*

Kungl. Maj:t har i åttonde huvudtiteln och punkten 235 av årets statsverksproposition föreslagit riksdagen att bevilja ett belopp av 110,000 kronor för idrottens befrämjande, varav halva beloppet skulle tillfalla Svenska gymnastikförbundet.

Vid 1925 års riksdag väcktes av undertecknad en motion i andra kammaren nr 133, i vilken föreslogs, att riksdagen måtte höja det belopp av 40,000 kronor, som Kungl. Maj:t i åttonde huvudtiteln och punkten 233 föreslagit för gymnastikens befrämjande, med 10,000 kronor, men avslå det kungl. förslaget i nämnda punkt i vad det avsåg främjande av annan idrott än gymnastik.

Riksdagen beslöt med anledning av dessa sistnämnda förslag och med anledning av en reservation av herr Bengtsson i Norup, att av de 110,000 kronor, som Kungl. Maj:t föreslagit för främjande av idrotten, 50,000 kronor skulle tilldelas Svenska Gymnastikförbundet.

Beslutet innebar följaktligen ett bifall till mitt förslag om höjning av anslaget till gymnastiken samt även i viss utsträckning ett bifall till min motion i övrigt.

Det torde böra erinras därom, att detta beslut fattades vid gemensam votering och med mycket stor majoritet.

Vid 1926 års riksdag väcktes även av undertecknad en motion, (andra kammaren nr 243) i vilken hemställdes, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag i punkten 207 i åttonde huvudtiteln i den del, där förslaget avser främjande av annan idrott än gymnastik.

Till behandling i samband med sistnämnda punkt förelåg även en motion (andra kammaren nr 152) av herr Bengtsson i Norup, i vilken han föreslog att anslaget till gymnastiken måtte höjas till 60,000 kronor.

Statsutskottet, vars utlåtande i denna punkt var enhälligt, föreslog, att riksdagen av det belopp på 110,000 kronor, som Kungl. Maj:t äskat i ifrågasvarande punkt, 55,000 kronor skulle tillfalla gymnastiken och resten skulle tilldelas den övriga idrotten. Detta utskottets förslag bifölls av riksdagen utan votering.

Då riksdagsbesluten såväl år 1925 som ock 1926, enligt min mening, inneburit steg i rätt riktning, så ansåg jag mig icke då böra framtvinga votering om mina förslag i dess helhet. Men kändedomen därom att en stor del av de svenska medborgarna, särskilt bland bondebefolkningen, med förvåning

se det förhållandet, att stora belopp offras på en sådan rörelse som den moderna idrotten samtidigt med att anslag till synnerligen behjärtansvärda ändamål vägras med hänvisning till det dåliga ekonomiska läget, synes tala för frågans framförande även i år, så att votering kan begäras om anslaget i dess helhet.

Beträffande en ytterligare motivering för mitt förslag ber jag få hänvisa till min motion (andra kammaren nr 133) i frågan vid 1925 års riksdag ävensom till mitt yttrande (andra kammarens protokoll nr 21) vid behandling av nämnda motion.

På grund av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag i punkten 235 i åttonde huvudtiteln, där det avser anslag till annan idrott än gymnastik och således, vid bifall härtill, minska anslaget under berörda punkt från det av Kungl. Maj:t begärda 110,000 kronor till 55,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1927.

Carl Vahlstedt.

I motionens syfte instämma:

Gustav Johanson
i Hallagården.

Nils Johansson,
Brånalt.

K. A. Ryberg.

Alfr. Werner.
